

מי (עכו) 22674-10-17 - אריה בן ארי נ' משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה

מ"י (עכו) 22674-10-17 - אריה בן ארי נ' משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפהשלום עכו
מ"י (עכו) 22674-10-17

אריה בן ארי

נגד

משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה

בית משפט השלום בעכו

[13.11.2017]

כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

החלטה

1. לפני בקשתו של המבקש לעיון חוזר בתנאי שחרורו.
2. ביום 16.10.17, נעצר המבקש בשעת בוקר מוקדמת והובא לדיון בבקשה להארכת מעצרו בשעות אחר הצהרים. המשיבה עתרה למעצרו למשך 7 ימים וזאת בגין חשדות לביצוע עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, שיבוש מהלכי משפט והתחזות כעורך דין. על פי החשד המבקש במשך מספר שנים, למרות היותו מושעה מעיסוקו במקצוע עריכת הדין, התחזה כעורך דין, ייצג לקוחות בבתי משפט שונים, חתם כעו"ד על מסמכים משפטיים והגיש מסמכים משפטיים לבתי המשפט חתומים על ידו כעו"ד.
3. המבקש בחר לייצג את עצמו וטען באשר לתוקפה או משמעותה של ההשעיה הזמנית. כמו כן טען כנגד עילות המעצר.
4. בהחלטתי מאותו דיון קבעתי כי קיים יסוד סביר לחשד כי המבקש אכן היה מעורב בעבירות המיוחסות לו. באשר לעילת מעצר סברתי כי אין חש לשיבוש שכן המבקש הודה בכל הטענות העובדתיות ביחס למעשיו. כמו כן לא נטען כי במהלך ארבעת השנים בהן התנהלה חקירה נגדו פעל על מנת לשבשה. על כן מצאתי כי נכון הוא להורות על שחרורו של המבקש בתנאים אשר יבטיחו הפסקת העיסוק בעריכת דין עד להסדרת רישונו וזאת בשים לב לעובדה כי כל ההליכים בהם נקטו עד לאותו מועד לא היה בהם כדי להואיל.
5. במסגרת תנאי שחרורו הורתי כדלהלן-
 - א. איסור כנסה למשרדו אשר בדרך העצמאות 84 חיפה.
 - ב. איסור כניסה לבתי המשפט בישראל אלא לצורך ניהול הליכים אישיים שלו.
 - ג. איסור הצגתו כעורך דין וביצוע פעולות המיוחסות למקצוע.

ד. התייצבות במשטרה עם דרישה.

ה. הפקדה כספית בסך של 20,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

ו. חתימה על התחייבות עצמית על סך של 100,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור של ערב על ערבות צד ג' על סך של 20,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

תוקף התנאים עד ליום 15.11.17.

6. המשיבה כאן, המבקשת באותו מעמד, בקשה להורות על עיכוב ביצוע, המבקש כאן, החשוד באותו מעמד, ביקש לדחות בקשתה. הורתתי על עיכוב החלטתי עד למחרת.

7. המשיבה כאן, הגישה ערר מעצר ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה אשר נדון בפני כב' השופט יחיאל ליפשיץ.

בהחלטתו קבע כב' השופט ליפשיץ כי

"כאמור לעיל, מתקיים חשד סביר לנטען כנגד המשיב והשאלה היחידה שעמדה בפני ביהמ"ש קמא וכן עומדת בפניי הינה האם ניתן להסתפק באמצעים חריפים פחות מאשר מעצר של ממש. בהקשר זה דעתי כדעת ביהמ"ש קמא, היינו שאין הכרח להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח ואת פעולות החקירה שיש לבצע (כאמור, המחלוקת העובדתית הינה מצומצמת למדי) ניתן להמשיך אף כאשר הוא יהיה נתון בתנאים המגבילים שנקבעו על ידי ביהמ"ש קמא..."

אולם כב' השופט ליפשיץ מצא לנכון להאריך את תופל של תנאי השחרור לתקופה ארוכה יותר "יחד עם זאת, סבורני כי יש להאריך את המועד לפקיעת התנאים למשך 60 יום מהיום (ולא עד לתאריך 15.11.17 כפי שקבע ביהמ"ש קמא), תוך שהעוררת תהיה רשאית כמובן לבקש את הארכת התנאים במידה ותסבור לנכון."

8. ביום 19.10.17 הגיש המבקש בקשה לשינוי תנאי שחרור ושחרור תפוס. באותה בקשה ביקש לאפשר לו להכנס לפאתי ביהמ"ש לצורך ניהול הליכים הואיל ויש לו הליכים אישיים בערכאות שונות ולאפשר לו להכנס למשרדו על מנת להכין ולהתכונן לאותם תיקים. כמו כן, ביקש ליצור קשר עם לקוחותיו אשר בתיקיהם יש להגיש הליכים ב - 60 הימים הקרובים ו/או להתייצב לדיון בעניינם. המבקש נימק בקשתו בפגיעה הצפויה בלקוחותיו. עוד ציין בבקשתו ביחס לטלפון שטרם הוחזר לו. בהחלטתי מאותו מועד קבעתי כי הבקשה נדחית וכי אינני ערכאת ערעור על ביהמ"ש המחוזי. עוד ציינתי כי באשר לחומרים הקשורים לתיקיו האישיים יתאם עם המשטרה מועד כניסה משותף ומפוקח למשרדו לצורך הוצאת תיקים אישיים הקשורים להליכיו האישיים ולא של לקוחותיו.

9. המבקש שבפניי ערער על החלטה זו לביהמ"ש המחוזי. התקיים דיון בפני כב' השופטת עופרה אטיאס במסגרתו קבעה כי גם היא איננה ערכאת ערעור על החלטת כב' השופט ליפשיץ. באשר לבקשה להחזרת הטלפון, ציינה כי הבקשה לא נדונה בפניי והחזירה לדיון בפניי. הדיון התייתר לאחר שהטלפון הוחזר למבקש.

10. בקשה נוספת שהגיש המבקש מיום 23.10.17 הייתה לביטול עיקול. כמפורט לעיל, אחד מתנאי שחרורו של המבקש היה הפקדה כספית בסך 20,000 ₪. המבקש ציין בבקשתו כי הכסף הופקד על ידי בתו והתברר כי נרשם עליו עיקול בבית המשפט. המבקש ציין כי אילו היה יודע על דבר העיקול, הייתה מוסדרת ערבות בנקאית ואין כל עילה שבדין לעיקול כספי בתו. בהחלטתי מיום 24.10.17 כתבתי כי הבקשה אינה בסמכותו של בית משפט זה.
11. בקשה נוספת הגיש המבקש ביום 05.11.17 בה ביקש לשחרר את הפקדון ו/או לחילופין לאפשר את המרתו בערבות בנקאית. בבקשה זו ציין כי כל תיקיו הפעילים הועברו לטיפולו של עו"ד אחרת ועל כן אין עוד מקום להחזרת הערבות ועל כן לחילופין יש לאפשר להמירה בערבות בנקאית. עוד ביקש להורות למזכירות להודיע לבתו "מאיזה תיק הגיע עיקול על פקדון כדי שתוכל להגיש בקשה לביטול העיקול בתיק המתאים". בהחלטתי מאותו יום ציינתי כי בקשתו לשחרור הפקדון או המרתו בערבות בנקאית הינה בקשה נוספת לשנות מהחלטת ביהמ"ש אשר אושרה בבית המשפט המחוזי ודינה להדחות. כמו כן, ציינתי כי ככל שמבקש הוא לברר דבר מה בנושא העיקולים, יפנה לרשות האכיפה והגבייה או לכל גורם מתאים.
12. כעת מונחת בפניי בקשה נוספת בה הוא מבקש עיון חוזר עקב שינוי נסיבות. שינוי הנסיבות אותו הוא מציין הינו העברת כלל התיקים שבטיפולו לעו"ד סיון עשיה. טוען המבקש כי מדובר בשינוי מהותי מן הנסיבות שהיו קיימות נכון ליום 17.10.17. על כן, מבקש הוא להורות על החזרת הערבות הבנקאית, מבקש הוא להכנס למשרדו הואיל ודמי השכירות משולמים ומשכורות צריכות להיות מושלמות וכספי המיסים צריכים להיות משולמים ואין עוד צורך בהותרת תנאי השחרור.
13. המבקש אינו מציין בבקשתו כי החלטות קודמות בעניינו, חלקן על אותו שינוי נסיבות ניתנו ב-05.11.17. כמו כן לא ציין הוא כי עניינו נדון ביום 06.11.17 בפני ביהמ"ש העליון, כב' השופט עמית בו דחה כב' השופט עמית את בקשתו לרשות ערעור על תנאי שחרורו.
14. לבקשתו של המבקש בפניי לא צורפה ולו ראשית בדל ראיה. לא צוין מתי הועברו התיקים ולא צוין במה הדברים שונים מאשר בבקשתו הקודמת בפניי ובשעת הדיון בפני ביהמ"ש העליון.
15. לפיכך, אין לי אלא לשוב על החלטתי כי אינני ערכאת ערעור על ביהמ"ש המחוזי ובוודאי וודאי לא על ביהמ"ש העליון.
- שינוי נסיבות מחייב שינוי מהותי בנסיבות אשר לא היו קיימות בעת מתן ההחלטות הקודמות בין של ערכאה זו ובין של הערכאות למעלה.
16. לפיכך, הבקשה נדחית מבלי שנקבע בה דיון שכן אין בה את הנדרש על מנת שיהיה ניתן לדון בה. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.